

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010767
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111010767.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2014 odvolanie obžalovaného

J. L. ,

nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom L. Z. V., B. XXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 1T/65/2011-291 zo dňa 22.04.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/65/2011-291 zo dňa 22.04.2013 bol obžalovaný J. L. spolu s obžalovaným P. X., u ktorého už rozsudok nadobudol právoplatnosť, uznaný vinným zo spolupáchateľstva k zločinu vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože po tom, ako sa dozvedeli o existujúcom dlhu X. U., bytom E., Ul. C. č. XXX, voči F. Q., po vzájomnej dohode z vlastnej iniciatívy dňa 04.07.2009 v čase asi o 23.00 hod., prišli spoločne obvinení J. L. a P. X. osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octávia, nezisteného evidenčného čísla na čerpaciu stanicu pohonných hmôt spoločnosti Slovnaft, nachádzajúcu sa v blízkosti kruhového objazdu v meste Ilava, kde následne so svojim vozidlom zablokovali osobné motorové vozidlo zn. V. X., M.: D. XXX B. červenej farby, v ktorom sa nachádzal pošk. X. U. spolu so svojou priateľkou E. G., následne obv. č. 2 P. X. vystúpil z vozidla a podišiel k vozidlu, v ktorom sedel poškodený a tomuto uviedol, že peniaze, ktoré on dlhuje F. Q., musí vyplatiť obvineným, nakoľko dlh prešiel na nich, následne prikázal obvinený č. 2 E. G., aby si sadla do osobného motorového vozidla zn. Škoda Octávia k obvinenému č. 1 J. L. a on, teda obv. č. 2 P. X. si sadol do vozidla, v ktorom sedel X. U. a tomuto prikázal, aby išiel s vozidlom do pohostinstva zv. „Poľovník“ v meste Ilava, pričom obvinený č. 1 J. L. so svojim motorovým vozidlom spolu s E. G. ich nasledovali, kde počas cesty sa obvinený č. 2 P. X. začal vyhrážať pošk. X. U. nožíkom, tzv. motýlikom prepichnutím stehna, pokiaľ mu nedá peniaze, ktoré dlhuje F. Q., na čo mu na zvýraznenie svojej hrozby priložil uvedený nožík k stehnu, následne po príchode pred pohostinstvo zn. „Poľovník“ v meste Ilava, obvinený č. X J. L., ktorý si predtým vo vozidle za opasok zastrčil čiernu kovovú pištoľ nezistenej značky, spolu s poškodeným X. U. vošiel do priestorov tohto pohostinstva, pričom obvinený č. 2 P. X. zostal spolu s E. G. stáť pri vozidlách, kde následne obv. č. 1 J. L. sa v priestoroch pohostinstva „Poľovník“ začal vyhrážať poškodenému s tým, že ak mu nedá peniaze, ktoré dlhuje, pripichne mu ruku na stôl a keď bude robiť problémy, bude s ním zle, na čo si poodhrnul košeľu a ukázal poškodenému X. U. za opaskom zastrčenú pištoľ, čo vzbudilo u poškodeného strach o život a zdravie tak jeho, ako i jeho blízkych osôb.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 3 a § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bol na hlavnom pojednávaní napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie bolo podané proti výroku o vine, treste, ako aj konaniu, ktoré týmto výrokom predchádzalo. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že súd vzal do úvahy výpoveď svedkyne E. G., hoci táto na hlavnom pojednávaní uviedla, že žiadnu zbraň u neho nevidela a v čase, keď vypovedala v prípravnom konaní, bola osobou závislou na omamných a psychotropných látkach. Dokonca si nebola ani istá, či sa v inkriminovanom čase viezla s ním vo vozidle Škoda Octavia. Súd neakceptoval návrh obhajoby na pribratie znalca z odboru klinickej psychológie za účelom vyšetrenia vierohodnosti výpovedí tejto svedkyne, ďalej poškodeného U. ako aj spoluobžalovaného X.. Tým došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, pretože uvedené dokazovanie je spôsobilé privodiť zmenu dokazovanej okolnosti v zmysle ustálenej praxe NS SR. Takýmito návrhmi na doplnenie dokazovania bolo jednak preverenie návštev príslušníkov polície P. X. vo výkone trestu a tiež preverenie, že či popisované vozidlo Škoda Octavia v čase skutku mala v držbe bývalá svokra J. L.. Súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy v jeho neprospech. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne aby rozhodol sám vo veci a podľa § 285 písm. c) Tr. por. ho oslobodil spod obžaloby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa a zákonnosť uloženého trestu a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal na hlavnom pojednávaní všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil a správne uznal obžalovaného vinným tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd sa po preskúmaní spisového materiálu s takto zisteným skutkovým stavom v celom rozsahu stotožnil. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná na základe výpovede spoluobžalovaného P. X., výpovede poškodeného X. U. a svedkyne E. G.. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti jednotlivých výpovedí a nevzhladol žiadny dôvod na to, aby musela byť vierohodnosť týchto svedkov posudzovaná na základe znaleckého vyšetrenia. Výpovede svedkov P. X. a X. U. boli jednoznačné nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní, pričom svedkyňa E. G. okrem výpovede dňa 14.07.2009 potvrdila prítomnosť obžalovaného J. L. v inkriminovaný deň a jeho podieľanie sa na skutku so zbraňou aj vo výpovedi zo dňa 28.03.2011 za prítomnosti obhajcu. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní už jej výpoveď nevyznela tak jednoznačne ako v prípravnom konaní, tu odvolací súd poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že v čase hlavného pojednávania už od skutku uplynula doba takmer štyroch rokov. Na podporu výpovedí týchto svedkov najmä o existencii vozidla Škoda Octavia a zbrane u obžalovaného, krajský súd poukazuje na skutočnosť, že na obžalovaného J. L. bola Okresnou prokuratúrou v Žiline podaná obžaloba č. 3 Pv 169/09 zo dňa 23.08.2010, podľa ktorej v bode 3) sa mal dopustiť prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, keď odo dňa 04.06.2009 užíval vozidlo Škoda Octavia majiteľky F. C., ktoré v dohodnutej dobe do 11.06.2009 nevrátil, v bode 4) zločinu vydierania s krátkou guľovou zbraňou dňa 17.07.2009 voči manželke a v bode 5) sa mal dopustiť prečinu nedovoleného ozbrojovania, pretože pri domovej prehliadke v byte na B. ul. č. XXX/XX v L. Z. V. odovzdal príslušníkom PZ krátku guľovú zbraň a 5 ks nábojov, teda necelé dva týždne od inkriminovaného skutku, ktorý je predmetom tohto konania. V ďalších podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, so závermi ktorého sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si osvojil. Pokiaľ sa týka uznania viny, v tomto smere teda krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, pričom nezistil ani žiadne pochybenie v zmysle odvolaním vytýkaných procesných postupov súdu prvého stupňa.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, keď tento po vyhodnotení osoby páchatel'a a poľahčujúcej okolnosti uložil tomuto trest odňatia slobody celkom na spodnej hranici trestnej sadzby § 189 ods. 2 Tr. zák. vo výmere štyroch rokov, ktorý trest je zo zákona nepodmienečný. Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, správne ho súd prvého stupňa na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z takto rozvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.